

af allerede eksisterende bygninger og anlæg. Hovedformålet skal være at medvirke til frembringelsen af kunst, der direkte er skabt med henblik på den konkrete udsmykningsopgave, men fondet vil dog tillige have mulighed for — i begrænset omfang — at foretage indkøb af bildende kunst, der ikke er frembragt med en sådan konkret opgave for øje.

Stk. 3 svarer til den gældende lovs § 1, stk. 2, med den nævnte forhøjelse af rådighedsbeløbet.

Loven forhøjer tillige Eckersberg-Thorvaldsenfondets årlige rådighedsbeløb fra 75 000 kr. til 200 000 kr.

Endelig bestemmes det, at forslag til lovens revision skal fremsættes i folketingsåret 1966-67, og at loven har virkning fra 1. april 1962.

Det af ministeren for kulturelle anliggender oprindeligt fremsatte lovforslag afveg på nogle punkter fra den endelige lov, idet der i folketinget vedtoges to ændringsforslag, som dog tildels var af redaktionel art. Selve de foreslåede beløbsrammer undergik ingen ændringer.

Ved fremsættelsen af lovforslaget omtalte *ministeren for kulturelle anliggender* først den året før vedtagne lov nr. 110 af 26. april 1962 (årbog 1960-61, side 368), hvorved revisionsfristen i 1956-loven blev udskudt fra folketingsåret 1960-61 til 1961-62. Han påpegede derefter, at kunstfondets virksomhed efterhånden havde udviklet sig således, at en forøgelse af rådighedsbeløbet var påkrævet, om fondet skulle kunne løse sin opgave på tilfredsstillende måde.

„Denne udnyttelse af fondets muligheder er først og fremmest kommet statens bygninger til gode, idet langt den største del af midlerne af fondets styrelse er anvendt til udsmykningsopgaver i forbindelse med opførelsen af nye statsbygninger. Det er med glæde og tilfredshed, at man kan konstatere, at der allerede i det korte åremål, fondet har eksisteret, er gennemført eller planlagt udsmykninger af betydelige bygningsværker, hvorved der tilføres disse og samfundet som helhed store kunstneriske værdier.

Derimod har den i loven hjemlede tilskudsordning til udsmykning af ikke-statslige bygninger og anlæg ikke været udnyttet i det i loven tilsigtede omfang. En væsentlig årsag hertil har sikkert været den begrænsning i tilskudsydelsen, som er fastlagt i kgl. anordning af 4. august 1956 om Statens kunstfond, hvorefter tilskudsydelsen normalt er begrænset til en tredjedel af udgiften med mulighed for forhøjelse til halvdelen. Det må antages, at denne tilskudsordning ikke er tilstrækkelig til at formå navnlig mindre kommuner til at påtage sig deres andel i en kunstnerisk udsmykningsopgave. Imidlertid må det være en naturlig opgave for staten at bidrage til, at lovens formål opfyldes på så bred basis som muligt, så lovens virk-